

som de sjællandske Jernbaner frembød i deres første Tid. Jeg tror, at dersom Staten vilde garantere Prioritetsobligationer til et Beløb af, saavidt jeg veed, omtrent 2½ Mill. Kr., som synes at være det Beløb, der trænges til, vilde det ikke være vanskeligt at faae disse Obligationer affatte paa det almindelige Pengemarked. Der vilde der kun være Tale om en egentlig Rente-garanti, et Renteoffer, altsaa en mindre aarlig Udbetaling, forhaabentlig kun for en Tid; og dette Udlæg vil efterhaanden kunne tilbagebetales. Jeg skal tillade mig at bemærke, at dersom vi tænke os et Beløb af 2½ Mill. Kr. forrentet med 4½ pCt. — hvad det vel maatte, hvis man skulde faae Pengeløbet til pari Kurs — saa vilde det repræsentere en aarlig Ud-gift af 112,000 Kr., dette svarer omtrent til et Driftsoverflud af 8,000 Kr. pr. Banemil. Der- som jeg har opfattet de Tal rigtig, der bleve fremførte af den ærede Ordspøer for Forslags- stillerne (Ingerslev), venter man allerede i det kommende Regnskabsaar at kunne komme til et saabant Overflud. Det er ganske vist ikke sikkert; men der er vistnok al Grund til at tro, at Sta- tens Offer i de første Aaringer kun vil blive, lad os sige, 40 til 50,000 Kr., og at det vil blive hurtigt aftagende og tilsidst blive tilbagebetalt. Jeg tillader mig at minde om, at de sjællandske Baner nu efterhaanden ere blevene bragte op til — og uagtet der er paatænkt adskillige mindre gode Baner — at give et saa godt Udbytte, at man med Tryk betragter det som en fordelagtig Forretning for os at kjøbe dem mod at give Ak-tionæverne et Wederlag, der svarer til et formodet Udbytte af 6 Procent. Disse samlede Baner eller rettere Grundlaget for dem, Korsørbanen, kunde i de første Aaringer ikke forrente Anlægskapitalen med 4 Procent. Statens Garanti blev virksom for Aarene 1856—59, og først i Aaret 1864 kom man saavidt, at man kunde tilbagebetale de modtagne Forskud, hvilke ogsaa bleve betalte fuldt ud, saa- ledes at Staten ikke har lidt andet Tab end Renten af disse Forskud. Jeg tror, at, hvis man fulgte denne Vet, vilde man derved skabe en ri- uelig og sikker Basis for disse Baners selvstæn- skændige Eksistens. Jeg tror, at en saadan fort- sat selvstændig Bestaaen har sin store Betydning for den paagældende Egn, ligesom den ogsaa i Almindelighed har Betydning med Hensyn til at prøve det System nærmere, som blev fastslaaet ved Loven af 1873, og som bestaar for disse Baners og den sydøstjydske Banes Vedkommende. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale ogsaa dem, som i og for sig ere imod et Kjøb af disse Baner, men som kunde mene ligesom jeg, at det, hvad enten man billigere Systemet af 1873 eller ikke, har sin store Interesse at se det udført paa den Basis, man da forudsatte det udført paa — at medvirke til, at der kan ydes Banerne en saadan Hjælp, og derfor stemme for Lovforslagets Overgang til

2den Behandling, for at det i Udvalget nærmere kan overveies, om man ikke paa denne Maade kunde bringe den Hjælp, der trænges til, uden at man bortgiver altfor store Beløb af Statens Mid- ler til Jernbaneforetagender.

Th. Christensen: Jeg glæder mig over det ærede Medlems Støtte, forsaavidt han ønskede Sagen fremmet, saa at altsaa det Formaal, som han her har proponeret, mulig ogsaa kan blive fremmet. Smidlertid tror jeg nok, at det var en lidt tvivlsom Støtte for Forslaget, som det her foreligger, idet det var et helt andet Formaal, han proponerede, nemlig Rentegaranti for de Mid- ler, han her tænkte sig anvendte. De Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med, vilde jo snarere være at tage i Betragtning af det eventuelle Udvalg, der vil være at nedsætte i denne Sag; men hvorvidt de i dette Dieblit, da vi behandle det foreliggende Forslag, der gaar ud paa noget helt Andet, vilde være en Støtte derfor, staar for mig som meget tvivlsomt. Smidlertid, hvad enten man støtter Forslaget paa den ene eller paa den anden Maade, vil det være For- slagsstillerne hjært. Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at begjære Ordet og udtale mig i denne Sag, er navnlig, at der i forrige Møde i Lørdags fremkom flere Indvendinger mod Forslaget, som — saaledes stiller det sig i alt Fald for mig — ikke vilde kunne staa deres Prøve for en nærmere Betragtning. Jeg ønsker derfor at komme nær- mere ind paa dem. Disse Udtalelser, som i Sær- deleshed fremkom stærkest fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), have allerede i Mødet i Lørdags, saavelsom siden den Tid faaet en saadan Imødegaelse, at mit Bidrag dertil maasse kunde være overflødig (Berg: Smaa Bidrag osv.). Ja, smaa Bidrag modta- ges med Taknemlighed — i lige Maade. Smid- lertid vil jeg dog ikke undlade her at give disse smaa Bidrag, som stille sig saaledes for mig i en Hovedsum, at det ærede Medlem begyndte med at sige, at her ikke var Grund til at tage noget- som helst Billighedshensyn til de Paagældende (Af- brydelse af Berg). Er det urigtigt? (Berg: Det er fuldstændig rigtigt!) Altsaa, det ærede Medlem sagde, at der ikke var nogen Grund til at tage noget Billighedshensyn til de Paagjel- dende, fordi det ikke var noget Stats-hensyn, der her gjorde sig gjældende. Det var kun et Hensyn til den østjydske Jernbane og ikke noget Hensyn til, hvad der var tjenligt eller gavnligt for Stats- almenvellet, og altsaa ikke Noget, som vi saaledes af Hensyn til Statsalmenvellet kunde have Mar- sag til nærmere at drøfte. Jeg vil ikke forsøge paa at imødegaa dette, men blot bede ærede Medlem- mer lægge Mærke til, at det nu er godtgjort af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at det, at bringe Offre i den Grad for Forøgelsen af vore Kommunikationsmidler, ikke er noget for